

PRÚTY

IDENTITA, MLADOST, REVOLÚCIA!

PAVLISKO
1992

WWW.POSPOLITOST.ORG

ČÍSLO 35/LUTEŇ/FEBRUÁR 2013

ÚVODNÍK

Prúty č. 35, luteň/február 2013

Srdečne vás vítame na stránkach e-časopisu Prúty. Sme radi, že nám opäť venujete pozornosť. Opäť vám prinášame (aspoň dúfame) články o zaujímavých témach nesie chýbať samozrejme ani poézia. Písanie úvodníku je nevďačná úloha. Treba vymyslieť každý mesiac nové privítanie, osloviť vás novými slovami tak, aby bol i úvodník zaujímavý. Ale i tak si myslím, že náš časopis sa prezentuje hlavne článkami, z ktorých si každý vyberie niečo zaujímavé, nejakú zaujímavú tému, či prečíta poéziu, ktorá pohladí dušu, alebo rozohní srdce. Tak ale neotáľajme a podme si predstaviť obsah tohto čísla.

Článok s názvom **Panslavizmus – prekonaná idea?** od Jakuba Škrabáka je druhou časťou zo série článkov o panslavizme. V minulom čísle prezentoval skôr začiatky panslavského hnutia, v tomto čísle už predstavuje ideu panslavizmu a jej východiská z budúcnosti. To všetko s pozadím myšlienok Ludovíta

Štúra. Do tohto februárového čísla sme zaradili aj novú rubriku s názvom **Pospolitý pohľad na svet**. Ide vlastne o zhrnutie udalostí z domova i zo sveta za uplynulý mesiac. S touto rubrikou sa budete stretávať pravidelne každý mesiac. Sekcia poézie dostala nový názov – **Ozbrojení básnici**. Básnická rubrika poniesie tento názov a stretnete v nej s novými básňami od súčasných slovenských básnikov. Tak ako v minulom čísle, i v tomto sa dostane na pretras alkoholizmus s pohľadu Štúrovho v druhom diely seriálu **Spolky miernosti**. No nechýba článok ani pre milovníkov kultúry. Ďalej nájdete recenziu na prvý album nádejnej slovenskej národoveckej kapely **Posol vlasti – Pred ohnivým drakom**. Dúfame, že ak vás naša recenzia navnadí a budete si chcieť kapelu vypočuť, tak si kúpite CD a nebudete ich dielo sťahovať na internete. Túto novú kapelu treba podporiť, aby mohla vydávať i ďalšie dobré

nahrávky. E-mailom nám prišiel zaujímavý článok od pána Jána Slanského, ktorý rozvinul teórie zjednotenia Slovenska a Slovinska v článku s názvom **Politické zjednotenie Slovenska a Slovinska**. Tento článok sa skvele hodí ako prípad spolupráce slovanských národov a dopĺňa článok o budúcnosti Slovanstva a panslavizmu. Skvele ilustruje, že panslovanská únia sa dá vytvoriť malými, ale za to správnymi krokmi.

Dúfame, že i toto číslo zaujme a zostanete nám verní, tak ako sme my verní vám. Každý mesiac totiž bez nároku na honorár chystáme nové Prúty. Ale ako vraví náš veľký učiteľ, „za službu národu sa neplatí, preto tí ostatní sú bohatí“. A preto sa budeme snažiť i naďalej vám prinášať zaujímavé myšlienky, úvahy, tipy na zaujímavé kapely, knihy, či filmy. Ďakujeme vám za vašu priazeň!

Redakcia

**Nový informačný občasník!
Zasielame do e-mailových schránok.**

BUDÍČEK!

TLAČTE, KOPÍRUJTE, ROZŠIRUJTE!

Píšte na adresu: budicek@pospolitost.org

Je načas, aby sme sa zobudili!

PANSLAVIZMUS

Prekonaná idea? II. časť

V minulom čísle Prútov sme si rozobrali vznik a počiatky panslavistického hnutia, ktoré pôsobilo na území Slovenska vo vtedajšom Rakúsko - Uhorsku. V tomto druhom pokračovaní so série o všeslovanskej myšlienke budeme pojednávať najmä o súčasnej podobe panslavistického hnutia a hlavne o jeho budúcnosti. Rozoberieme si, či je táto idea životaschopná a či semeno všeslovanstva v budúcnosti vyklíči. Podľa môjho názoru je idea panslavizmu v dnešnej dobe rovnako aktuálna ako v dobe kedy sme boli v žalári národov - v Rakúsko - Uhorsku. Neuzurpujem si však to, že moje slová o budúcnosti panslavizmu sa musia nutne naplniť. Tento článok je skôr súbor úvah a teoretických textov. Bol by som však rád, ak by sa teória stala praxou a slovanské národy by konečne začali spolupracovať ako na poli kultúrnom, tak hlavne na poli politickom. Takáto spolupráca by bola naplnením odkazu a učenia Ludovíta Velislava Štúra, odkazu, ktorý nám po sebe zanechal. Štúr totiž predpovedal významnú dejinnú úlohu Slovanov, ktorí majú zachrániť európsku civilizáciu.

Panslavizmus dnes

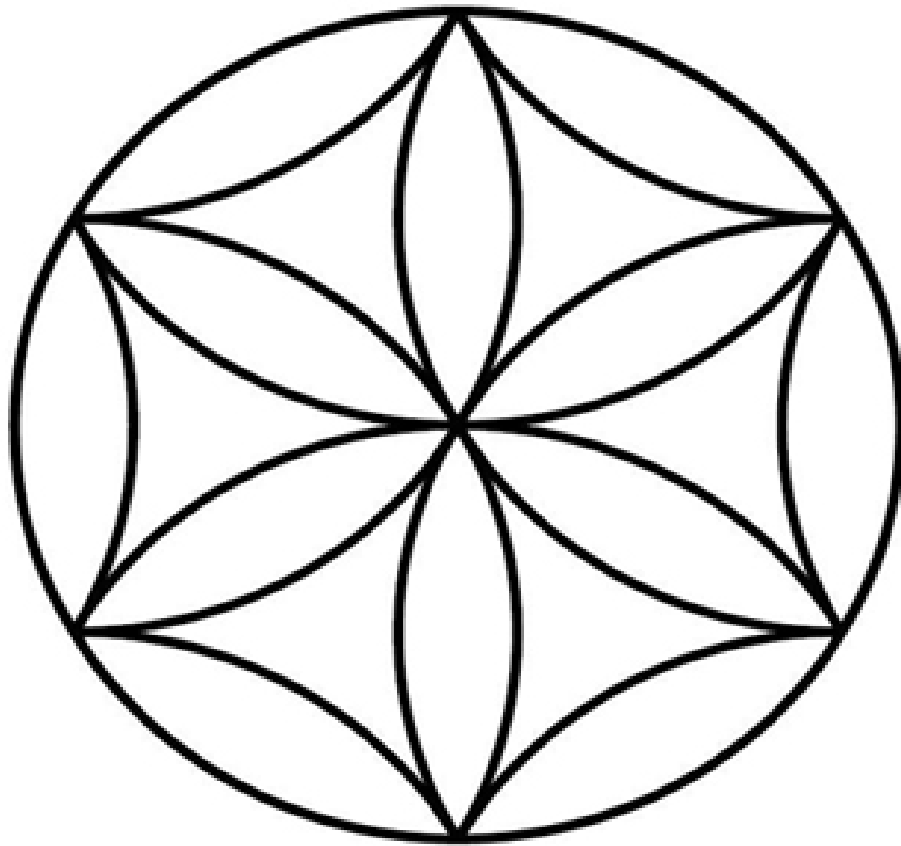
Ak by som sa mal na panslavistické hnutie pozrieť očami dneška, jeho aktivity by sa dali považovať za impotentné. Síce existujú rôzne združenia, ktoré sa zaoberajú slovanskou vzájomnosťou, no ich aktivity sú nedostatočné a neefektívne. Môžeme tu sledovať podobný vývoj, ako tomu bolo koncom osemnásteho storočia, keď sa Ján Kollár snažil zjednotiť slovanské kmene kultúrne, literárne. Všeslovanské hnutie súčasnosti vyvíja najmä kultúrne aktivity, najmä kultúrne podujatia, chýba však koncept politickej spolupráce. Absencia politickej organizácie zapríčiňuje potom tú neplodnosť, s ktorou sa panslavistické hnutie stretáva. Kultúrne totiž Slovania zjednotení sú. Máme rovnakú

mentalitu, kultúru a veľmi príbuzné jazyky. Hociaký Slovan sa dohovorí v hociktorej Slovanskej krajine aj keď neovláda príslušný jazyk. Cieľom panslávského hnutia by tak nemalo byť nejaké kultúrne zjednotenie na báze vytvorenia spoločného literárneho jazyka. Tvorbe literárneho jazyka sa v súčasnosti venuje až príliš priestoru. Cieľom by malo byť hlavne prežitie slovanských národov, uchovanie identity každého z nich a hlavne uchovanie suverenity a samostatnosti každého. Preto treba organizovať panslavistické hnutie na politickej báze, pretože čelíme strate našej kultúry, identity, pôdy a všetkého, čo je nám sväté. Takto by som asi zhodnotil všeslovanské hnutie súčasnosti.

Prečo by sa mali Slovania spojiť?

Z evolučnej stratégie vyplýva, že ľudia dosiahnu viac, keď sa spoja do väčších celkov. Práve preto vznikli kmene, neskôr i národy. A tak, ak chceme, aby slovanské národy prežili a uchovali si svoju kultúru a suverenitu, musia sa spojiť, spolupracovať spolu. Výhoda spojenia by bola najmä v geopolitickom boji. Dnešný svet je rozdelený do mocenských blokov, ktoré majú ambície ovládať čo najviac prírodných zdrojov, aby si tak zaistili obživu a prežitie. Tieto bloky sú dnes definované ako USA, Európska únia, Rusko, Čína, arabské krajiny, ďaleký východ – Japonsko (ktoré je ale dosť izolované) a krajiny tretieho sveta, teda Afrika. V geopolitike, ktorá sa nás bezprostredne týka (mám na mysli Slovanov) hrajú hlavnú úlohu

Slovenská únia s vedúcim postavením Ruska

traja hráči – USA, EÚ a Rusko. Rusko je hlavným reprezentantom slovanstva, no skôr rieši svoje imperiálne ambície. Politika USA, teda ovládnutie svetových trhov a neskôr nadvláda nad zvyškom sveta je jasná. Politika EÚ je hlavne podrobenie si európskych národov, medzi nimi aj nás, Slovanov. Viaceré slovenské štáty sú členmi EÚ. Slovania sú tak v spojení s krajinami Západu, ktoré nás využívajú skôr iba ako kolónie, kde vyvážajú svoje výrobky a rozširujú svoje trhy, alebo inak povedané, využívajú nás vo svoj prospech.

Podľa Štúrovej teórie duchovného náboja, v každom období dejín hrá hlavnú úlohu iný národ. Každý národ je obdarený určitým duchovným nábojom, ktorý mu venoval Stvoriteľ. Tento duchovný náboj zabezpečuje rozvoj konkrétneho národa, poskytuje mu možnosť byť tvorcom vyššej kultúry, tvorí civilizáciu na vyššej úrovni. Ale tento duchovný náboj nie je nevyčerpatelný, každý národ ho postupne stráca a iný získava. A tak sa národy sveta striedajú na výsluní dejín, hrajú svoju dejinnú úlohu. Ako príklad si môžeme uviesť Helénov a ich neskorší pád, Rímsku ríšu a jej zánik. Po Rimanoch nastalo obdobie priaznivé pre Germánov,

ktorí pozdvihli európsku kultúru. No i tí postupom času upadli. Nastala totiž smrť Západu (západná Európa), ktorú zapríčinil práve stále slabší duchovný náboj, jeho postupné vyžiarenie. Smrť Západu môžeme sledovať už pár rokov. Rúcajúce sa ekonomiky, milióny neeurópskych prisťahovalcov, strata pôvodnej európskej kultúry vplyvom rozširujúcej sa multikultúrnej idey a hlavne morálny úpadok, ktorý postihol západné národy. Tento úpadok popísal už Štúr vo svojich prácach. Preto predpovedal, že teraz nastáva obdobie Slovanstva.

A tu nastáva moment, kedy nám je všetkým jasné, prečo sa Slovania musia spojiť. Je jasné, že Západ zomiera a následky tohto chorobného stavu spoločnosti na západe sa prenášajú i na naše krajiny, pretože sme súčasťou EÚ. Preto je veľmi dôležité, aby sa slovenské štáty spojili a bojovali tak za zbavenie sa pút EÚ. Ak sa Slovania dostanú z jarma otroctva, môžu založiť svoje spoločenstvo slovenských štátov – slovenskú úniu. Takáto únia by slúžila ako protipól k mocenským blokom v Európe i vo svete. Slovania by sa tak mohli pozdvihnúť navzájom. Dôležitú úlohu by hrala najmä vzájomná hospodárska a vojnová pomoc.

Ludovít Štúr vo svojom diele Slovanstvo a svet budúcnosti popísal tri možné stratégie spojenia slovenských kmeňov. Austroslavistickú ideu popisovať nebudem, pretože táto idea je prekonaná historicky, ale najmä jej presadenie do praxe je nemožné, pretože rakúska monarchia už neexistuje. Ďalšou možnosťou je zjednotenie slovenských kmeňov pod vedením Ruska. Táto možnosť je v budúcnosti reálna, preto jej budeme venovať pozornosť. Rusko, ako veľmoc východnej Európy a časti Ázie a zároveň najväčšia slovenská krajina má predpoklady k tomu, aby Slovanov viedlo. Rusko svojou rozlohou, množstvom obyvateľstva, nerastným bohatstvom, ale i vplyvom vo svete by mohlo byť pre ostatných Slovanov zárukou toho, že by bolo schopné utvoriť slovenskú úniu. Štúr i dúfal v túto možnosť. Áno, je to možnosť, ako vytvoriť skutočne silný slovenský blok. Otázkou však je, či by Rusko zastupovalo iba svoje záujmy alebo záujmy Slovanstva všeobecne. Nikdy totiž nie je dobré, ak niektorý národ vládne nad osudom iného národa, i keď sa jedná o veľmi blízkych príbuzných. Pretože každý človek má mať určitú mieru autonómie a suverenity, tak ako každý národ. Preto sa neprikláňam k myšlienke pripojenia slovenských štátov k Rusku. Spočiatku by to bolo výhodné, no neskôr by nadvláda Ruska mohla byť problémom a mohli by vzniknúť sváry, či mocenské trenice. Štúr presadzoval práve tento model, no na tomto mieste musím poznamenať, že v jeho dobe iná možnosť nebola. Nepredpokladal totiž to, že feudalizmus padne a nastúpi éra buržoázie. Tým, že padol feudalizmus, začali vznikať republiky na národnom princípe. Vtedy bolo nemysliteľné, že by v Európe zanikli vtedy existujúce monarchie a vznikli by republiky. Preto z pohľadu Štúrovho tento spôsob bol najvýhodnejší, no z dnešného hľadiska až tak správny nie je. Treba brať túto možnosť ako najlepšie východisko v tých časoch. I keď sú dnes slovenské národy v podobnej situácii, vtedy boli pod

jarmom Rakúsko – Uhorska, dnes pod jarmom Európskej únie, riešenie dnes vidím v inej možnosti.

Slovanská únia – federácia suverénnych štátov

Ďalšia alternatíva slovanského spojenia spočíva vo vytvorení slovanskej únie ako federácie suverénnych slovanských štátov, kedy by si v každom štáte vládli jeho obyvatelia. Bola by zaručená sloboda každého z nich. Medzi štátmi by existovali hospodárske alebo vojenské väzby, ktoré by pozdvihli každý štát. Štúr o tejto možnosti písal, že je nemožné, hlavne v Rusku, aby sa uchytil princíp republiky. Na vtedajšie pomery to neskutočné naozaj vyzeralo. No dejinný vývoj sa dostal do štádia, kedy sa republiky naozaj presadili. Toto je prvý Štúrov argument, pre ktorý takúto formu spojenia Slovanov odvrhol. Ďalším argumentom bolo, že vtedajšie slovanské krajiny, alebo územia, kde žili s Slovania boli veľmi národnostne zmiešané, v tej dobe by bolo takmer nemožné vytvoriť republiku s etnicky jednoliatym obyvateľstvom. I v tomto prípade bol dejinný vývin iný. Máme tu slovanské republiky, kde drvivá väčšina obyvateľstva je slovanského pôvodu. Takéto zmeny sa však udiali až za približne sto rokov od doby, kedy Štúr tieto myšlienky spísal. V tomto období, ktoré trvalo storočie sa Európa stretla najprv s buržoáznou revolúciou, pádom

feudalizmu, nástupom kapitalizmu, dvoma svetovými vojnami. I mapa Európy sa rapídne zmenila, vzniklo veľa nových štátov, veľa zmien, s ktorými Štúr nemohol počítať. A preto táto možnosť je podľa môjho názoru skreslená historickými reáliami tej doby, ktoré Štúr pozoroval.

Preto si myslím, že federácia slovanských štátov je najlepšia možnosť do budúcnosti. Musí sa však zaručiť suverenita a sloboda každého členského štátu slovanskej únie. Európska únia je postavená na vyciciavaní a využívaní malých štátov veľkými. To v slovanskej únii nemôže mať miesto. Táto únia musí stáť na princípoch solidarity, úcty, rešpektu a vzájomnej spolupráce. Ak by slovanská únia bola stavaná na týchto princípoch, predišli by sme tak tomu, čo je medzi Slovanmi bohužiaľ úplne bežné, teda nesvárom.

Slovanská nejednotnosť – jediná prekážka

Jedinou prekážkou k spojeniu Slovanov sú vzájomné konflikty medzi jednotlivými národmi. Stačí sa pozrieť na Srbov a Chorvátov, Poliakov a Ukrajincov, Ukrajincov a Rusov a podobne. V slovanskej histórii tieto národy mnohokrát proti sebe zdvihli zbraň. Tieto konflikty vznikali hlavne kvôli panovníkom, či v súčasnej dobe kvôli politikom, najmä pre chamtivosť, či náboženské rozdiely. Veľa krát nás

rozdělili aj cudzinci, keď využili vládcov bažiacich po moci. A tieto sváry mnohokrát prerástli do otvorenej nenávisťi.

Jedinou šancou, ako Slovanov spojiť je dosiahnuť to, aby sa prestali nenávidieť. Nenávisť sa však predáva z generácie na generáciu. No nenávisť je stále slabšia. Generačnou výmenou sa dúfam táto nenávisť vytratí a medzi Slovanmi nastane dialóg o spolupráci proti spoločnému nepriateľovi. Čaká nás však obrovské množstvo práce, aby sa nám toto dielo podarilo.

Záver

Dnešné moderné panslavistické hnutie je považované za rojkov, rusofilov a utopistov. Ja si myslím, že zjednotenie Slovanov nie je až taká nereálna myšlienka. Súčasný dianie to ukazuje, keď sa moderné národovecké hnutia v slovanskom svete spájajú. Národovci sú totiž predvojom panslavistického hnutia ako všeobecnej myšlienky. Slovanská myšlienka totiž drieme hlboko v srdci každého Slovana, len ju musíme prebudiť. I politické zjednotenie slovanských kmeňov je v dnešnej dobe viac než aktuálne a potrebné, pretože západné národy postihol zánik a teraz sme na rade my. Preto musíme tomuto zániku zabrániť a silní budeme jedine keď sa spojíme. Slovanstvo zachránime jedine tak, keď vytvoríme Slovanstvo silné, slobodné a prosperujúce.

Jakub Hromoslav Škrabák

POSPOLITÝ POHLAD NA SVET

Správy z domova i zo sveta - Január 2013

Nová rubrika nášho časopisu Prúty s názvom Pospolité pohľad na svet má za cieľ sumarizovať svetové i slovenské dianie za uplynulý mesiac z nášho pohľadu. Dúfame, že táto rubrika vám pomôže pochopiť rôzne bežne utajované súvislosti, či skutočnosti, poskytne logický pohľad na dianie a necenzurovanú alternatívu k oficiálnym médiami propagovaným a schváleným názorom či postojom.

Slovensko

Nový rok 2013 začal pomerne chaoticky. Z eufórie z osláv 20. výročia rozdelenia Československa nielen nás, ale i český národ, vytrhli absurdné prezidentské amnestie. Kým u nás to starý ujo riadne prehnal a amnestie udelil okolo 7000 právoplatne odsúdeným väzňom, prezident Českej republiky to dohnal do maximálneho extrému, keď udelil amnestiu asi 20 000 právoplatne odsúdeným. Česká amnestia sa taktiež dotýkala prípadov presahujúcich určitú dobu konania, a tak sa spod obžaloby dostali i arcizlodeji z rôznych tunelárskych káuz, ktorých proces nebol uzavretý a po amnestii uzavretý ani nebude. Tieto amnestie vyvolali ako v Čechách, tak i na Slovensku obrovskú vlnu nevôle, rôzne druhy protestov či protiakcií. V Česku napríklad na protest zvesili portrét prezidenta na úradoch či školách, vznikli u nás i v Čechách mohutné petičné akcie, žiadajúce zrušenie amnestií. Dôvod týchto amnestií do dnes ani jeden z prezidentov nezrejmal, no dá sa

predpokladať, že takto si predstavujú riešenie preplnených väzníc. Ako som už písal i v článku na našej webovej stránke www.pospolitost.org, riešením preplnenosti väzníc nie je prepúšťanie väzňov, ale naopak zmena väzenského systému tak, aby to bol skutočný trest, nie akási dovolenka. Ako sa dalo čakať, výsledok amnestií bola vlna kriminality, a niekoľko prepustených sa za mreže vrátilo hneď na druhý deň, mnohí ďalší postupom času terorizovali ulice na Slovensku i v Čechách. Dá sa povedať, že prezidentovi doslova zaútočili na bezpečnosť ulíc a úmyselne spôsobili teror. Tieto amnestie boli zrejme poslednou kvapkou v excesoch nášho starého pána a začala sa proti prezidentovi masívna iniciatíva ľudí. Na sociálnej sieti po vzniku skupiny žiadajúcej odstúpenie prezidenta SR mala táto skupina za 2 dni existencie okolo 20 000 podporovateľov. Ako vždy si to všimli i opozičné politické strany, ktoré po zamietnutí ich podozrivo zvoleného generálneho prokurátora Čentéša, okamžite pripojili svoje ukričané hlasy proti prezidentovi

a pokúšajú sa z toho vytĺcť politický kapitál. Smutné na tom všetkom však je, že i keby sme dokázali senilného gašparka dostať z funkcie prezidenta, nemáme vhodnú alternatívu na tento post.

Náš prezident nelenil ani vo vzťahoch k EU a promptne podpísal predkladaný zákon o fiškálnej únii, ktorým EU dostáva pod kontrolu rozhodovanie o štátnom rozpočte SR a finančnom sektore. Túto zmluvu odmietla ratifikovať Česká republika a Veľká Británia. Ďalšou informáciou z prostredia EU bol koncept o nadradenom súdnictve EU, ktoré má byť v dohľadnej dobe vypracované. Krok za krokom môžeme sledovať, ako EU zo seba postupne robí superštát, v ktorom osobitné štáty a národy neznamenujú nič. Postupne si vytvára všetky potrebné štruktúry, orgány a zmluvný vplyv nad kedysi suverénnymi štátmi tvoriacimi Európu.

Z politických vyjadrení mňa osobne tento mesiac zaujali výroky I. Matoviča, ktorý prišiel s názorom o skončení financovania politických strán zo štátneho rozpočtu, či návrh

L. Kaníka, podľa ktorého by sa mala znížiť trestnoprávna zodpovednosť detí a za ich priestupky by mali byť postihnutelní rodičia. Na prvý pohľad rozumné návrhy, mňa však zaujali hlavne kvôli tomu, že presne tieto návrhy dlhodobo prezentujeme my, no i tak sa títo ľudia nehanbia nás označovať za fašistov bez riešení, i keď sa zjavne práve našimi riešeniami intenzívne inšpirovali. Náš „fašizmus“ asi spočíva v tom, že to, čo predkladáme, chceme reálne aj dosiahnuť a presadiť, na rozdiel od politikov, ktorí na takýchto návrhoch naháňajú len hlasy voličov.

Taktiež je zaujímavé sledovať osud novely zákona o nebezpečných psoch, ktorú chceli s horúcou hlavou poslanci predložiť bez akýchkoľvek štúdií na schválenie, no po tvrdom odpore ľudí, na ktorý tento hlúpy zákon narazil, ho politici v januári už druhý krát odsunuli z prerokovávaných tém. Snáď sa nám spoločnou silou podarí odsunúť tento zákon úplne na smetisko, nakoľko o nebezpečnosti psa nerozhoduje jeho plemeno, ale výchova. Napríklad v Dánsku podobnú novelu schválenú už určitý čas majú, je tam zakázané zo všetkých štátov najviac plemien a výsledok? Nulový. Ba dokonca sa útoky psov podľa štatistík ešte zvýšili, čiže by bolo absurdné schvaľovať takúto novelu i u nás, keď viditeľne nemá reálny účinok. Vo viacerých štátoch takáto novela bola po krátkom čase dokonca zrušená pre neúčinnosť.

Tento mesiac som sa zas a znova ubezpečil, že Slovensko je akoby veľkým supermarketom, kde sa dá všetko kúpiť. Šokovalo ma, že úrady netušia, koľko zo slovenskej zeme majú skúpené zahraničné spoločnosti či súkromníci. Je šokujúce, že niečo tak vzácne ako je naša pôda, začína byť oficiálnym vlastníctvom zahraničných finančníkov, ktorí ju následne prenajímajú našim poľnohospodárom, ktorí si ju nemôžu dovoliť odkúpiť. Bude veľmi smutné, ak za pár rokov zistíme, že slovenský národ platí nájom za celú slovenskú pôdu komusi do zahraničia len preto, že neschopné úrady dovolili odpredaj našej pôdy.

Arogantnosťou tento mesiac prekypovala mimoparlamentná cigánska strana, ktorá mala tú drzosť vyhrážať sa, že ak si politici

nerozmyslia cigánsku reformu, cigáni pôjdu rabovať. V tejto súvislosti dokonca avizovali protest a rozbehli petíciu, ktorej žiadajú previesť budovy na cigánske organizácie, zabezpečenie financií pre cigánov a väčšiu pomoc od štátu. Arogancia týchto cigánov je zrejme nekonečná. Úprimne som zvedavý na výsledok, no keby však energiu vyvinutú na túto aktivitu venovali zmysluplnejšej činnosti v rámci svojho etnika, pomohli by si určite viac.

Udalosti z domova ukončím na pozitívnejšiu nótu. Od mája začne platiť v EU slovenská pamätná minca so sv. Cyrilom a sv. Metodom. Po nátlaku slovenskej verejnosti bude razená v pôvodnom vyobrazení s krížmi a svätožiarami i napriek tomu, že EU túto podobu chcela zrušiť a naša vláda poslušne pritakala. Tu je jasne vidno, že keď sa ľudia spoja, dokážu vyvinúť dostatočný tlak na to, aby dosiahli úspech, či už na poli domácom či zahraničnom.

Svet

V svetovom dianí dominovali vyhlásenia anglického premiéra D. Camerona. Vypustil informáciu, že ak ho ľudia znova zvolia do funkcie, vyhlási referendum o vystúpení Veľkej Británie z EU. Ďalej sa tiež nechal počuť, že vtesnávanie špecifických krajín s rôznou históriou, kultúrou či zvykmi do tesnejšej únie je veľkou chybou a Británie sa na nej nebude podieľať. I keď sú tieto vyhlásenia maximálne správne, treba pamätať na to, že Cameron si momentálne robí hlavne predvolebnú kampaň. Uvidíme, či po zvolení skutočne vyhlási referendum a či bude práve Veľká Británie tou prvou lastovičkou, čo opustí potápajúci sa žalár národov menom Európska únia. Pravdaže pohlavári EU tieto vyhlásenia prijali s rozhorčením a ako sa dalo čakať, vyzvali Camerona aby prišiel svoje vyhlásenia vysvetliť europoslancom, čo do tejto chvíle zatiaľ nespravil.

Pri EU ešte chvíľu ostanem, keďže vládari EU chcú venovať Egyptu 5 miliónov eur, aby sa úspešne pretransformoval na „demokratické zriadenie“. Je to celkom zaujímavé, keď krízou zmietané európske štáty sú pod krkom držané Európskou

úniou, aby šetrili a vkladali peniaze do stabilizačných mechanizmov či iných fondov, no na druhej strane Európska únia veľkoryso prispeje Egyptu na to, aby úspešne zaviedol „demokraciu“. Tu sa ukazuje, koho bábky momentálne Egyptu po prevrate vládnu a že sa ani omylom nejedná o vládu egyptského ľudu, ale o zákulisnú kontrolu mocnosťami.

Rovnako smutné zistenie sa vynorilo na svetlo sveta aj z Islandu. Po úspešnej občianskej revolúcii vláda ľudí netrvala dlho a pri moci sa znova objavili bábky ovládané Európskou úniou. Islandská ministerka vo veľkom začala ponižovať svoju krajinu, vyhlasovať že Island sám nič nez môže a musí čo najskôr právoplatne vstúpiť do EU. Netrvalo dlho aby sa lobbyisti EU znova dostali do vlády na Islande, no takýto okatý postup a lobby za EU asi nečakal nikto. Snáď sa Islandčania nenechajú nachytať týmito zaplattenými bábkami a nenechajú si ukradnúť svoju úspešnú revolúciu. Dúfajme, že nepustia z rúk krajinu, ktorú úspešne vytrhli z rúk bankárov.

Európou sa v januári prehnal tiež výrazný odpor voči úchylákom (homosexuálom). V Paríži sa konali obrovské demonštrácie proti manželstvám úchylákov a možnosti adoptovania si detí. Paradoxom na tom však bolo, že týchto protestov sa zúčastnili i samotní zástupcovia úchylákov s vyhláseniami, že žiadne manželstvá nepotrebujú a deti by mali vyrastať v kompletnej rodine s matkou a otcom. Úplne inak túto problematiku poňali v Rusku, kde po individuálnych zákazoch propagácie tejto mentálnej poruchy v niektorých mestách pristúpila samotná Ruská Duma k zakazu propagácie tejto úchylky v celkom Rusku. Je to určite šokom pre západ, kde práve homopropaganda rastie do obrích rozmerov, no je to určite potešujúca správa pre všetkých normálnych ľudí, ktorým je tradičná rodina svätá a odmietajú ustupovať týmto úchylákom len preto, že si svoju mentálnu poruchu nechcú liečiť.

Vďaka Švédsku sa nám v januári zas a znova potvrdila ďalšia konšpiračná teória. Vo Švédsku sa začala masívna kampaň bánk za to, aby z obehu zmizli akékoľvek fyzické platidlá ako mince či bankovky,

a všetky platby sa uskutočňovali len vďaka bankovým prevodom a kreditným kartám. Možno si povie, že je to pohodlnejšie no pamätajte, že bankám nejde o vaše pohodlie ale o ich zisk a moc. Po zmiznutí fyzických platidiel sa všetci občania stanú nedobrovoľnými otrokmi bánk, bez ktorých si nedokážu zabezpečiť ani len jedlo či bývanie. Banky budú neobmedzene kontrolovať majetok všetkých, preto si budú môcť vyrubovať akékoľvek poplatky a úroky bez toho, aby ste s tým mohli niečo

spraviť a v prípade, že sa stanete nepohodlným, jedným kliknutím sa ocitnete bez peňazí, nakoľko sa z peňazí stanú len čísla v počítači. Jednoduchšie bude taktiež vyrábanie nových nepodložených peňazí, keďže ich reálne nebudú musieť ani tlačíť, ale bude stačiť pripísať na účet pár núl. Táto nebezpečná taktika na ovládanie ľudí bankami sa intenzívne šíri i celou Európou. Vo viacerých krajinách, vrátane Slovenska, sú už teraz hotovostné platby ohraničené limitom a banky intenzívne masírujú mozog ľuďom,

aby používali pohodlnejšiu kreditnú kartu. Treba si však uvedomiť, že vďaka platbe kartou nielenže nemáte fyzicky vaše peniaze vo svojej moci, ale taktiež ste ľahko sledovateľný kde sa nachádzate a čo kupujete. Dokonalá monitorovacia taktika, kde sa ľudia v podstate sami udávajú systému. Preto vždy keď vám niekto ponúka akúsi na prvý pohľad výhodu, zamyslite sa najskôr, aká bude za túto výhodu daň.

Michal Vítazoslav Likavčan

OZBROJENÍ BÁSNICI

Novoročný vinš

Na stráži budme, priatelia!
Nech nevyhasnú ohne
v krboch našej domoviny.
Nech hroby našich slávnych predkov
so zemou nezrovňajú iní,
aby nám tisícročie zase vládli.
Nech naša hviezda nezapadne v dejinách,
nech krivdy a nepravosti,
na našom ľude napáchané,
nech večná Pravda v mlynoch svojho zákona
rozdrví na vesmírny prach.
Aby sme boli svorní –
nech k tomu pomáha nám Boh
a svojím bdelým okom
nech ustráži náš každý ľudský krok.
Na cestu nášho Bytia
nech zošle nám tu ako národu
vodcu, čo otvorí nám oči,
prinesie svojeti našej obrodu.
Mocného duchom vodcu,
pevného vo viere,
čo národ slovenský z temnoty ducha
na svetlo Slávy znova vyvedie.

Tamina Hafiková

Pokračujeme...

My pokračujeme v poslaní našich predkov,
tak ako oni, aj my sme bojovníci s perom.
A národno-socialistické je naše zmýšľanie,
ľúbiť si vlasť a držať stráž-je naše poslanie!

Na jazyku s dávnym odkazom našich predkov,
vydali sme sa svorne vpred neľahkou cestou!
Cestou pravdy, cestou boja za našu slobodu,
preto smelo hlásame: "Slobodu nášmu národu!"

A či žiadame veľa? Chceme čo nám srdce káže,
lebo to je čisté, to nám nik ako ruky nezaviaže!
Srdce čuje, jak vlasť stoná a o pomoc ho volá,
naša vlasť krváca, šeptom kričí: "Slovák do boja!"

Bráň si dobre čo si aj naši otcovia tak hrdo bránili,
naši predkovia položili svoje životy aby sme my žili!
Stráž si dobre svoj rod, svoju drahú reč, svoju vlasť,
samozrejme slobodu, nie si človek pokiaľ ju nemáš!

Lubomír Vladimov Kučeriak

**DOKEDY
NÁM BUDÚ
UBLIŽOVAŤ ? PROTEST**

24.2.2013 o 15:00 KOŠICE
PRED VCHODOM NA VLAKOVÚ STANICU

SPOLKY MIERNOSTI

Ludovít Štúr o alkohole. 2. časť

Jako rodiny, tak aj celé obce a celé pokolenia do nešťastia a záhuby privádza tento bezbožný nápoj. Či nie pravda, že kde sa v ktorých dedinách a mestečkách pitie tohoto nápoja rozprasil, tam navôkol príroda zdívieva a opustatíeva, pustatejú záhrady, humná, štepnice, zarastajú trochu prácnejšie a mozolnejšie role, zapúšťajú sa klčoviská, rednú háje a hory a miesto predošlých pekných hájov a hôr len pne a divé rúbaniská vyzerajú, zapúšťajú sa cesty a miesto bujného zbožia samé len zakrpatené množia sa zemiakoviská. Stromy, čo ešte v záhradách a štepniciach stoja, sú ostatky z lepších časov, zdedené od predkov, opilcom, aby nové stromy sadili a množili, do mysle nepríde, lebo na nich pálenka nerastie, zato ale aj prichádza často hlad a niet ani už toho ovocia, aby sa udusil, zato tiež teraz zárobkov tak málo, bo nie je čím zarobiť a pečené holuby samy od seba do huby nelietajú. Za ovocie sa predtým od kupcov zahraničných alebo aj na trhoch na dolných stranách našej zeme moc peňazí utržilo, teraz i to už prestáva a kamdial tým viac zárobky sa menšia, ale odrobky za slopaninu rastú. Taktiež jako stromy v záhradách a štepniciach sa tratia, tratia sa pomaly i naše háje a hory, bo dreva náramná sila v tých začadených a celé dediny smradom

naplňujúcich domoch sa skántri, kde sa pálenka škvarí a smaží, hory sa len rúbu a rúbu a keď nepatria majetníkom poriadok nad svojimi statkami vedúcim, nevysádzajú sa nanovo, ale len zapustené miesta nechávajú. My sme dosiaľ na predvrhovanie našim krajom, že sú chudobné, vždy odpovedali, že čo aj sú na niektoré veci chudobné, predsa že sú bohaté na daktoré veľmi zvláštne a potrebné veci, a to na dobré povetrie, dobrú vodu a mnoho dreva, o krátky ale čas už i toto tretie nebudeme môcť povedať, bo, jako hovoríme, naše hory hrube rednú. V daktorých krajinách európskych tiež už veľký sa nedostatok dreva cíti a všeobecná starosť, čo nastane, keď sa i to, čo ešte je, vymíňa, povstáva, čo ale my by sme potom robili, keď by nám i táto bieda nastala? Dosiaľ sa bane na kamenné uhlie u nás v hornom Uhorsku nenašli a ktovie, či sa nájdú, i jako by sme sa teda palivom a kurivom zaopatrovali? Lež krem toho daktoré naše kraje, napr. Liptovská stolica, každoročne veľké peniaze za drevo dostáva a tisíce ľudí sa zo zárobkov pri dreve živí, či by teda tiež, keď by tam hory veľmi zredli, veľká bieda na mnoho tisíc ľudí neprišla? A s časom, keď sa železnica až do Sereď potiahne, mohli by sme ešte oveľa viac za drevo dastávať, jako

teraz dostávame, musíme ale naše hory dobre opatrovať a ich, kde sa míňajú, nanovo vysádzať. Potom i ten ešte následok z veľkého pálenia a míňania sa dreva v tých začadených smradlavých domoch pripomenúť sa musí, že drevo už u nás všade napospol v cene veľmi poskočilo a kde predtým siaha pekného dreva za 6. zl. v. č. sa predávala, teraz sa už predáva za 10 i viacej. Naše kraje sú na peniaze veľmi chudobné, kam tedy, keď toto i ďalej tak pôjde, prideme? Je toto nová, a to veľká daň, ktorú ľud náš platí za pálenkobaživý gágor svoj! Ale valia sa naňho, a preň na všetkých, i iné krem už vypočítaných biedy pre tú zanovitú oddanosť tomu nápojú hnusnému. Miesto predošlého obsievania rolí zrnom ku potrave ľudskej potrebným, vysádzajú sa teraz ozorné poliská samou zemačou, aby sa len tá smradlavá zemiakovica z nej napáliť mohla. Naši predkovia neľúbili zemiakov a príkrili sa im, terajšie ale pokolenie si ich už až veľmi zaľúbilo a mizerný chudobný človek teraz už len i je i pije zemač. Kolko sa týmito ozornými zemiakoviskami zeme pre iné zbožie odobralo a na ten spôsob kolko sa stotisíc a tisíc meríc zbožia potrave ľudskej alebo nás samých alebo cudzincov a tak výrobku nášmu ujalo? A kolko sa

ešte aj z toho zbožia, koľko nových stotisíc a tisíc meríc, čo sa dorobili, každoročne potrave odoberá a na pálenku kántri? Tak potom povstáva hlad, jako sme toho roku v Oravskej, Liptovskej a sčiasťky i v Trenčianskej stolici smutné a hrozné príklady mali. Jedna veľká príčina tohoto hladu je pálenka, jako to aj stoličný lekár v Orave úradne vyznal, lebo keď sa na pálenku zbožie i zemač vymárni, kdeže sa potom na potravu ľudskú brať má? A tie mnohé ohne čo sa namä v najnovších časoch v našich krajoch strašne rozmnožili, skadialže tie z veľkej čiastky tiež pochádzajú? Koľko ráz už vyhoreli dediny od pálení a zas nanovo vyhárajú? Smútok prejde istotne človeka našimi krajmi cestujúceho, keď sa kolom seba obozrie: tam, tu, naľavo, vpravo, hore, dolu černejú sa dediny pohorené a jako opálené mŕtvoly pred očima sa prestierajú. Spýtaš sa, jako vyšiel oheň, odpovedia ti najviac „opilý paholok išiel s fajkou do stodoly a zapálil“; tam, „že sa dvaja z opilstva pohamarkovali a jeden druhého že z pomsty podpáli“; tu, „že od kotla pálenkového do

komína vybehlo“, atď. Takto ľud sám pritahuje na seba hrozné nešťastia, tam prichádzajú daktorí o život, tu celé obce o veľkú čiastku majetnosti, a to všetko pre pálenkobaživý gágor! V najnovších najmä časoch, keď sa kotly pálenkové sedliakom povolili, toto nešťastie z ohňa sa, jako i druhé biedy z pijanstva, veľmi rozšírili. Pravda, sedliaci na svoje kotly mnoho držia, ale sú ony pre nich naozajstné nešťastie, no ale ich šťastie je pálenka a pri kotloch sa jej môžu lacnejšie nalôchať. Tí, čo majú kotly v svojich domoch, prichádzajú doma o svoju majetnosť, čo ich nemajú, po krčmách židovských. Pije, pije pijak cez celý rok na bradu, krčmár mu len dáva a ešte ho aj ponúkne, sedliakovi sa to páči, že pije a nič neplatí, ale naraz príde platba, sedliak nemá, lebo je mnoho, čo napil, tu potom ide krčmár po dedine s úradským a drábom z dom do domu po dlžníkoch a zaberá, čo nájde: duchny, reťaze, zbožie atď. Ohlasuje sa potom plač, bedovanie z domov, tam z toho, že nebudú mať živnosti, tu zas, že nebudú mať na čom líhať, ale darmo, dlh sa platiť musí. A takýto dlh sa platiť s

trojnásobným úrokom, bo už sedliak krčmárovi, aby mu len s platom pozhovel, nanosil ovocia, zbožia, kačíc, kuriat, sliepok, oviec, teliec. Stískajú srdce človekovi takéto vidoviská, ale aj hnev spravodlivý nad mravnou slabosťou ľudu zmôže sa v ňom.

Takto do nešťastia padajú celé obce a „zlé sú časy zlé sú časy, boli dakedy inakšie“ odvádial sa ozýva. Zlé sú časy, pravda, lebo ste ich sami v tupoosti, zaslepenosti svojej nečistými svojimi žiadosťami zlé spravili, boli dakedy inakšie, lebo predkovia naši v barinách a kalužniciach opilstva jako vy sa neváľali. Boli časy inakšie, pravda, bývala v obciach spokojnosť, veselost, dobrodružnosť, ale teraz sa rozťahujú po nich rôznice, zvady, ťažkomyselnosť, opustenost, zadumenie, boli časy inakšie, ozývali sa po obciach a po poli všade pekné, milé naše národné slovenské spevy, ale teraz už aj tie zamĺkajú a naše kraje onemievajú. Jako by sa i chcelo do radosti a spevu tomu vypitému, prepálenému, z pijanstva a .pre pijanstvo vytrápenému a vybiedenému pokoleniu?! Celé pokolenia pre nešťastné toto korhelstvo uvádajú a hynú. Už hore vyššie sme videli, na čo pálenka svoju chasu obracia: na vybledlých, vyschlých, vyžitých suchotinárov, jaké deti môžu takéto otcovia splodiť, jaké deti vyrastú z nadájaní takých matiek, každý ľahko uhádne a každý, kto sa obzrie, vidí. Slabé, zakrpatené, chudé cintľaviny sú takéto deti, ani sa to nezasmee, len jakby k bolesti a k biede sa bolo zrodilo, vždy je jakýmsi žiaľom obostreté. Tie nebožiatka už trpia za hriechy svojich rodičov; nemoci, hľivenie, bieda ich čaká na svete, ale tieto do nešťastia padlé nevinné deti kladú hriechnych svojich rodičov pred súd Boha i sveta!

(Slovenske národňje novini, 8. číslo, 26. august 1845)

Ludovít Velislav Štúr

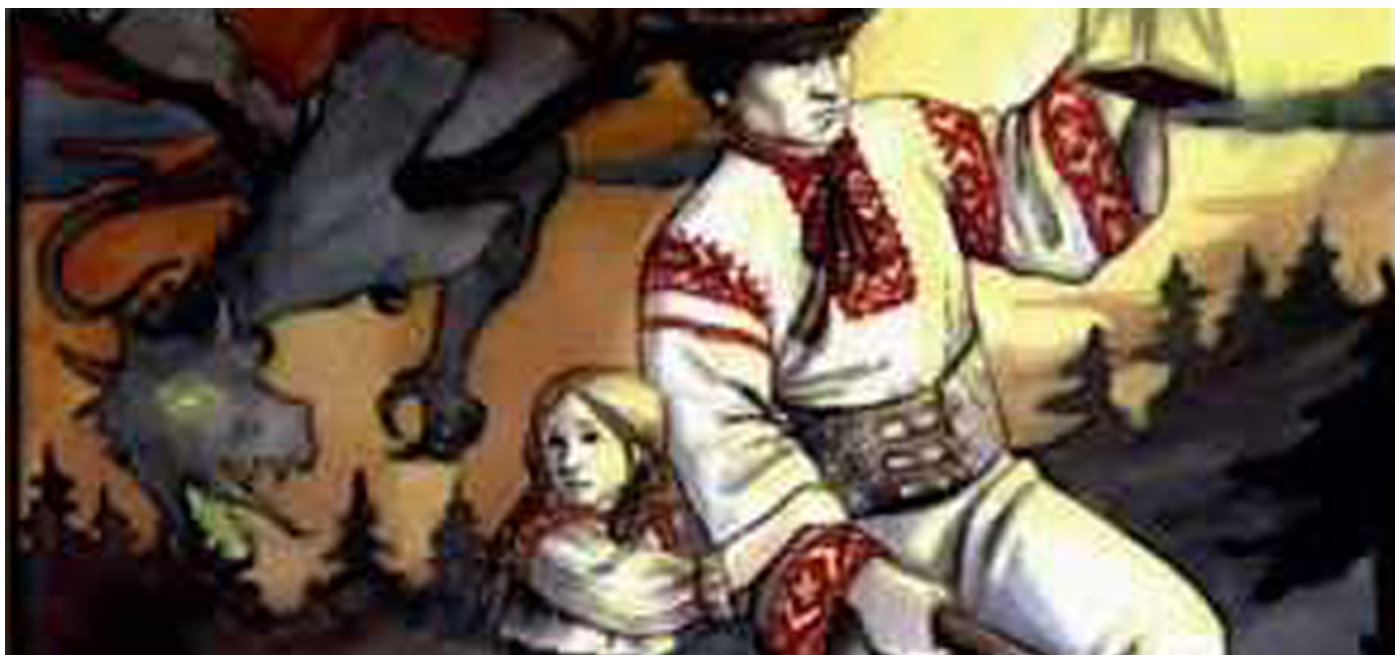
SLOBODNÉ MÉDIÁ

RADŠEJ ŽIŤ JEDEN DEŇ AKO LEV, NEŽ CELÝ ŽIVOT AKO TUPÁ OVCA

WWW.SLOBODNEMEDIA.WORDPRESS.COM

POSOL VLASTI-PRED OHNIVÝM DRAKOM

Najslovenskejší album

Konečne sme sa dočkali! Vyšlo nové CD od kapely Posol vlasti s názvom Pred ohnivým drakom. Medzi národovcami sa dlho šepkalo, že má prísť na scénu kapela, ktorá bude naozaj slovenská a národovecká. Čakali sme veľmi dlho, no nakoniec

sme sa konečne dočkali. Túto recenziu píšem v dobe, kedy predaj CD ešte nie je rozbehnutý naplno, tak dúfam, že ľudí navnadím, aby si tento výborný počin kúpili a nestahovali si ho na internete.

I keď kapela by sa možno sama tak

nedefinovala, tak ja by som smelo označil hudobný štýl, ktorý hrajú za ukážkový identity rock. Celé CD je naplnené slovenskosťou. Od obalu až po texty, či hudbu. Na obale CD nájdeme nádhernú ilustráciu muža s dievčaťom v krojoch, ktorých ohrozuje ohnivý drak. Ludové motívy zdobia aj stránky bookletu, kde sú napísané všetky texty piesní. Grafika na albume je jednoduchá a pekná.

Piesne sú zložené rôznorodo, ani jedna nenudí, striedajú sa rýchle pasáže s pomalými. Niektoré časti by sme mohli označiť za progresívne (aspoň na národoveckej hudobnej scéne). Štýlovo by som túto kapelu zaradil do škatulky melodický rock a punk. No občas začujeme i gitarové riffy, ktoré pripomínajú heavy metal. Všeobecne má album epický charakter a je veľmi atmosférický a motivujúci. Zvuk je veľmi dobrý, nenašiel som žiadny moment, ktorý by bol rušivý. Škoda, že každá kapela z našej scény si nedá tak záležať na kvalite zvuku. Je vidno, že skladby pomaly dozrievajú do dnešnej dokonalej podoby. Spevák podal na tomto albume perfektný výkon, zvláda rýchle i pomalé pasáže, vidno, že sa spevu venuje už pár rokov.

Tematicky je toto CD koncipované hlavne pre ľudí, ktorým silno bije

slovenské a slovanské srdce. Na albume nájdeme zmes hymnických piesní, ľudových motívov a hlavne každá pieseň nesie v sebe myšlienku hrdosti na Slovensko a slovenský národ. Pri mnohých piesňach som cítil nostalgiu. Napríklad v piesni „Hej, bratia moji!“ ktorá je prerobenou verziou všeslovanskej hymny a zároveň hymny nášho prvého samostatného štátu i Slovenskej pospolitosti, teda „Hej, Slováci!“ a „Hej, Slovania!“. Za zmienku určite stojí aj pieseň „Pred ohnivým drakom“, v ktorej spevák opráša odkaz Františka Krištofa Veselého (spevák hviezda Slovenského štátu). Ale za totálne pecky môžem označiť piesne „Slovanská krv“ a „Chytený do pavučín“! Prvú z menovaných by som označil za najlepšiu pieseň z albumu. Je veľmi melodická, chytľavá a po vypočutí albumu mi dlho hrala

v prehrávači a keď som ho vypol, tak v hlave. Pojednáva o spoločnej púti slovanských národov históriou a hlavne ich povahu a ideály. Tá druhá je rovnako dynamická, má nemenej šťavy a hlavne je tematicky iná ako ostatné z albumu. Možno ju označiť za protestsong tohto albumu. Popisuje dnešnú chorú spoločnosť plnú konzumu, politickej korektnosti a nechutných hier politikov, ktorí pre národ nikdy nespraví nič. V týchto dvoch piesňach dominuje refrén, ktorý je skutočne mocný a nakopne poslucháča. Na albume som nenašiel skladbu, ktorá by ma nezaujala buď textovo alebo hudobne.

Téma celého albumu je boj za slobodu a slovenský národ. Vo veľa piesňach počúť to, ako sa Slováci nevzdávajú, ako povstanú a ako sa oslobodia. Aj keď momentálne je väčšina slovenského národa v letargii a pasivite a o hrdosti

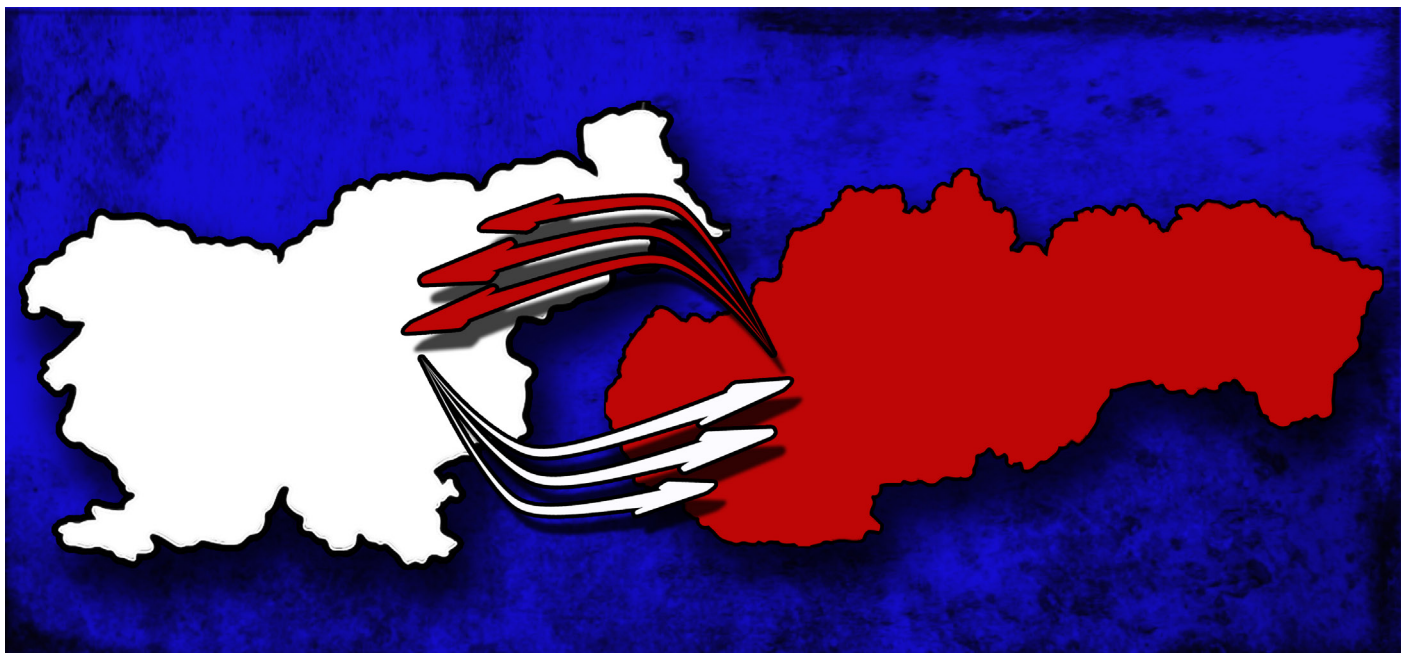
nemožno ani vraviť, tento album má ambíciu to zmeniť. Tento album tú hrdosť a túžbu po slobode prebúdza a rozprúdi krv v žilách každému, kto nezabudol, že mu v žilách koluje slovenská krv.

Ak by som mal celkovo zhodnotiť tento album, povedal by som, že tento album je to jeden z najlepších albumov, ktoré boli vydané na národoveckej hudobnej scéne. A tento album v pokoji môžeme označiť za najslovenskejší album, ktorý na Slovensku vyšiel. Dlhú sme čakali a myslím, že potrvá dlho i to, kým sa tento album opočúva. Už teraz sa tešíme na nové piesne. A dúfame, že Posol vlasti zavíta aj do našich miest na koncerty, aby tak mohol predpovedať lepšie časy pre slovenský národ.

Jakub Hromoslav Škrabák

PRIŠLO NÁM E-MAILOM

Politické zjednotenie Slovenska a Slovinska

Z povesti o troch Svätoplukových průtochsimôžemezobratponaučeníei v súčasnosti. Dôsledky nesvornosti troch slovenskýchštátov: Slovenskej, Slovinskej a Moravskej republiky badať v každej sfére ichspoločenskéhoživota.Znajnovších výsledkov genetickýchanalýz ľudských pozostatko vyplýva, že obyvatelia Slovenska, Slovinska a Moravy už pred tisícročiami tvorili

jeden autochtónny národ. Z jeho krvi vzišli naši spoloční panovníci, máme blízku reč, zhodnú mentalitu, kultúru i vieru. V tomto článku budeme pojednávať o možnosti zjednotenia Slovákov a Slovincov.

Po roku 900 n. l.,kedy sa staromaďarské kmene začali usádzať na slovenskom územíPanónie – narušila sa kontinuita spolužitia slovenského

národa, ktorý zostal neprirodzene rozdelený do viacerých štátov a tento stav pretrváva dodnes. Nadišiel čas odstrániť tútohistorickú krivdu. Fakt, že nemáme spoločnú hranicu so Slovinskom nie je podstatný. V súčasnosti aj iný slovanský štát – Rusko pozostáva z dvoch nesusediacich území: historického Ruska a z Kaliningradskej enklávy / severne od Poľska /.

Slovinské Alpy - ako vidieť, tá istá architektúra ako u nás

Pre Slovákov a Slovincov je tento problém zanedbateľný vzhľadom na geografickú blízkosť oboch krajín. Keďže na území Maďarska žije početná slovenská a slovinská národnostná menšina - nie je v budúcnosti vylúčené, že tieto menšiny vytvoria autonómne oblasti tak, že územia štátov a autonómne oblasti budú tvoriť kompaktný celok. Naším vzdialenejším cieľom je postupná obnova ríše južných Slovanov s členskými štátmi: Slovenskom, Slovinskom, Moravskou republikou, Chorvátskom, Bosnou a Hercegovinou, Čiernou Horou, Macedónskom, Srbskom vrátane Srbského Kosova, Podkarpatskom a Bulharskom. Počas obnovy ríše dôjde k totálnemu rozparcelovaniu územia Maďarska na autonómne oblasti: slovenskú, slovinskú, chorvátsku a srbskú. Bude len na medzinárodnom spoločenstve, aby rešpektovalo novovzniknutú politickú situáciu v Karpatsko - Balkánskom regióne. Pred svetom vyjde najavo zamlčovaná pravda o postavení Slovanstva a jeho územných nárokoch v tejto oblasti Európy.

V súčasnosti sme svedkami toho, že slovenské i slovinské námestia väčších miest sa zaplňajú demonstrantami. Príčinou štrajkov je ťaživá hospodárska a sociálna situácia oboch štátov v dôsledku nesprávnej politickej orientácie na západné krajiny a ich štruktúry. Aby sa naše štáty vymanili z prehĺbujúcej sa krízy - bude potrebné prehodnotiť politické smerovanie oboch krajín, ukončiť členstvá v neperspektívnom

hospodárskom združení Európskej únie i vo vojenskom bloku NATO a nadviazať vojenskú spoluprácu s Ruskom. Bude potrebné zrušenie kapitalistického spoločenského zriadenia.

- zrušiť akúkoľvek podporu štátu parazitujúcim etnikám, či migrantom zneužívajúcim sociálny systém
- obmedziť nadštandardné práva neslovanských národnostných menšín
- zosúladiť legislatívy členských krajín
- zriadiť spoločnú armádu
- zaviesť spoločnú menu
- znárodniť strategické podniky
- zamedziť skupovaniu pôdy zahraničnými záujemcami
- zefektívniť boj s korupciou, distribúciou drog, s prostitúciou, s obchodovaním s ľudskými orgánmi a s medzinárodnými únosmi žien a detí

Na dvojstrannej úrovni medzi Slovenskom a Slovinskom:

- vzájomné vzťahy rozvíjať na úrovni konfederácie pri vzájomnom rešpektovaní vládnych, zákonodarných, mocenských orgánov a súdnictva
- vzájomné rešpektovanie štátnych jazykov a umožnenie nepovinnnej výučby slovinského jazyka na Slovensku a slovenského jazyka v Slovinsku
- umožniť Slovensku zriadiť v slovinskom prístavnom meste Koper domovský prístav pre slovenskú námornú dopravu
- umožniť Slovinsku zriadiť vo Vysokých Tatrách slovinskú

rekreačnú oblasť

- zavedenie pravidelných leteckých liniek Bratislava - Lubľana a Lubľana - Bratislava
- zavedenie železničného spojenia Slovenska a Slovinska od východnej železničnej stanice Košice, cez stanice na území Slovenska: Žilina, Bratislava, bez zastávok na území Maďarska, cez stanice na území Chorvátska: Koprivnica, Záhreb, cez stanice na území Slovinska: Lubľana, Kraň do cieľovej stanice Bled a späť
- zavedenie autobusového spojenia Slovenska a Slovinska od východnej autobusovej stanice Prešov, cez stanice na území Slovenska: Banská Bystrica, Trnava, Bratislava, bez zastávok na území Rakúska, cez stanice na území Slovinska: Maribor, Celje, Lubľana, do cieľovej stanice Koper a späť

Výhody plynúce zo zjednotenia pre Slovinsko:

- prístup k najmenším veľhorám sveta - k Vysokým Tatrám
- podpora Slovenska v hraničnom spore Slovinska s Chorvátskom o prístup Slovinska do medzinárodných vôd cez chorvátske pobrežné pásmo
- väčšia rešpektovanosť krajiny zahraničím

Výhody plynúce zo zjednotenia pre Slovensko:

- prístup k moru
- možnosť námornej dopravy
- prístup k Alpám
- väčšia rešpektovanosť krajiny zahraničím

Ján Slanský

BOJUJEME

PROTI TYRANII

TLAČTE, KOPÍRUJTE, ROZŠIRUJTE! V PRÍPADE ZÁUJMU NÁS MOŽETE FINANČNE PODPORIŤ.

ČÍSLO ÚČTU: 2 6 2 5 8 4 5 5 7 1 / 110 0 TATRA BANKA.

KONTAKT NA REDAKCIU: PRUTY@POSPOLITOST.ORG